

แล้วที่บอกว่า..มีคนเห็นแม่ชีเหาะขึ้นไป ปิดระเบิดล่ะ คืออะไร ?

นอกจากการเนรมิตเมืองให้เห็นเป็นป่าและเป็นน้ำ
แล้ว ก็ยังมีอีกหลายวิธี เช่น วิธีเนรมิตกายขึ้นไปจัดการกับ
ระเบิดธรรมดา ๆ (ที่ไม่ใช่ระเบิดปรมาณู) ซึ่งการเนรมิตกายก็
ทำให้มีคนจำนวนหนึ่งเห็นไปต่าง ๆ นานา เห็นไม่เหมือนกัน เช่น
เห็นเป็นร่างแม่ชีลอยขึ้นไปปิดระเบิดบนฟ้าบ้าง เห็นลอยอยู่เฉย ๆ
บ้าง จนวันรุ่งขึ้นเรื่องนี้ถึงกับถูกเอามาลงหนังสือพิมพ์ และ

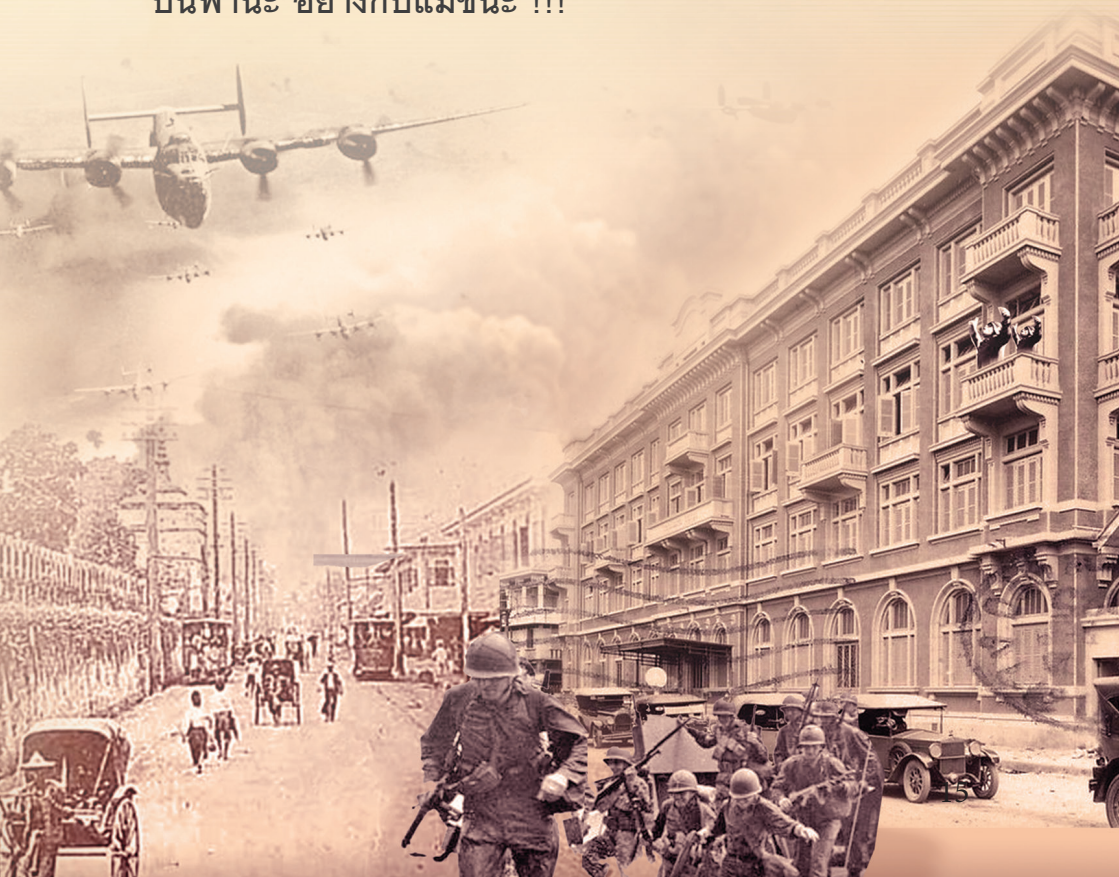
นับจากนั้นคำพูดที่บอกว่า “แม่ชีปัดระเบิด” ก็แพร่สะพัดออกไป
โดยเร็ว โดยมีน้อยคนนักที่จะรู้ว่า แท้จริงแล้ว..ทีมนั่งสมาธิ
ทำวิชาใช้วิธีการใดในการจัดการกับระเบิดบ้าง !

แต่หลักฐานที่สำคัญไปกว่านั้นก็คือ ผู้เขียนได้คุยกับพยาน
บุคคลตัวเป็น ๆ ที่อยู่ในเหตุการณ์ในสมัยนั้น ซึ่งตอนนั้นท่านมีอายุ
ราว 5-6 ขวบ ซึ่งก็คือ คุณยงยุทธ ดิลกเจริญ ปัจจุบันท่านอายุ
83 ปี และบวชเป็นพระ (พระยงยุทธ อภิวฒฺโท) ซึ่งท่านเล่า
ให้ฟังว่า...

ในสมัยนั้น ตอนเครื่องบินจะมาทิ้งระเบิด จะมีเสียงหวอเตือนภัยดังมาก จากเดิมที่ผู้คนเคยวิ่งหนีหลบถูกระเบิดกันอลหม่าน แต่ตอนหลังมันทิ้งไม่ค่อยโดน จึงกลายเป็นความซาชินจนผู้คนไม่ค่อยจะใส่ใจกับการหลบภัยสักเท่าไร

ท่านเล่าว่า บ้านของท่านเป็นห้องแถว มีดาตฟ้าที่เรียงรายติด ๆ กัน ท่านจึงปีนขึ้นไปดูเขาทิ้งระเบิด และระหว่างที่ชาวบ้านแถวนั้นเฝ้าหน้ามองท้องฟ้า ก็มีเสียงตะโกนดัง ๆ ออกมาจากกลุ่มผู้ใหญ่ว่า..เฮ้ย ๆ นั่นอะไรนะ ดูสิคนใส่ชุดขาว ๆ ลอยอยู่บนฟ้านะ อย่างกับแม่ชีนะ !!!

ท่านจึงเงยหน้ามองตามทันที แล้วก็เห็นเป็นแม่ชีลอย
อยู่บนฟ้าจริง ๆ มีลักษณะโปร่งแสง แสงผ่านได้บางส่วน
ลอยนิ่ง ๆ ไกล ๆ กับเครื่องบินรบที่กำลังเคลื่อนเข้ามา
2-3 ลำ

อีกทั้ง..ยายผิน แม่ครัวที่อาศัยอยู่ในบ้านของท่าน ผู้ชอบไป
ทำบุญที่วัดปากน้ำอยู่เป็นประจำ ก็ชอบพูดว่า “หลวงพ่อดปากน้ำ
กับพวกที่นั่งสมาธิเขาปิดลูกกระเบิดกัน ต่อให้ทั้งกันยังงี้
ก็ไม่มีวันโดนหรอก..ไม่มีวันโดน...”

ต่อมาภายหลัง เมื่อท่านโตขึ้นและได้เข้าวัดพระธรรมกาย
จึงได้ไปเรียนถามคุณยายอาจารย์ ด้วยตัวท่านเองว่า “คุณยาย
ครับ..ทำไมเครื่องบินที่ทิ้งระเบิดลงมาถึงไมโดนที่สำคัญ
กลับลงทุ่งลงน้ำล่ะครับ ?”

คุณยายอาจารย์ ตอบว่า “อ้าวคุณ..เวลาที่เครื่องบิน
มันทิ้งระเบิด ยายเข้าที่อยู่กับหลวงพ่อดปากน้ำ หลวงพ่อ
ท่านสั่งให้ยายจัดการ ยายก็เนรมิตเมืองให้เป็นป่า.. เป็นแม่น้ำ
เนรมิตแม่น้ำให้เป็นบ้านเมือง เहांนี้ทิ้งเท่าไร ก็ทิ้งไม่ถูก”

